

se me tš furát e ūahu. Aštú mori djálene edé e špuri ne mol e vógele ne mes te bakšesë mađe edé e la atjé. Ngrihetë prape vajz e mbretit ne mes te nátesë edé vate nek djali è e geti ne gum. Mori féstene e djalit edé i la festen e saj edé iku. Kur u-ngre menati djali, u-pojne me Aráp Uzençia, edé e pjeti ajó; i ðote djali, ke »nuku erðia. I ðot Aráp Uzençia, ke »tš feſte keſe preme?« I ðote djali, ke »féstene time«. I ðot Aráp Uzençia, ke »ja ſih e, ajó feſte iſte?« Kur e pa djali, u-patáks, po tšiš te bén? È vené prap ne plaka è me pa-hir e derguan prap plakén, edé vate ne zoňa è i ða; po ſ beri zoňa te treten here? Dergoi himzekárets è u ðots: »Te veni te prini ne dore tsukunið nga fund i bakšesë mađe«; edé aštú vané himzekárets e pren edé ja ſpune zoňes; e meř de zoňa, e vuri plákén poštë edé i ra me tsukuniðe, e beri plákén, ke i u-ngrené ſulteke ke ne kok è ūera ne ðon. Até here e ūahu me te drejtë plákén, edé iku plaka si plak e zeze edé vate ne ſtepi te saj edé u vuri te ſárete edé némete edé zuri t i ndziř jaſte ſtepi. Aráp Uzençia e mori me te mire prape edé i da pará akoma, edé i deſtoi plaka, se ku e kišne prare tsukuniðen. Aštú mori djálene edé e špuri ne vend i tsukuniðes edé e vuri me dore te saj mbernda ne tsukunið, ke po te tundej ne tšike, edé e tsukunisnej tsukuniða, edé aštú s e zuri gumi djálene. Ne mes te nátesë vate vajz e mbretit edé e geti zguar è i ða, ke »š deſe ketú?« I ðot ai, ke »erda te pikem me tij.« I ðot ajó, ke »u te dua, po s e kemi koláj ketú, se ketá jané džiner, edé u mund te ikij, mos te me zene, po ju s ikeni dote. I ðote djali: »Po tšiš te bim?« I ðot ajó, ke »u nestre do t ikij, me márené nuse; tani ti, ne puné iſte, ke ne mund t e bětš, iſt umiř, po do apofasitš ne ūeri te humbet.« I ðote djali, ke »ðuaj m, tšiš ūoi te bij.« I ðot ajó, ke »u nestre, si t ikij ketéj, ne filán vend ne ude iſte ne džami, edé atjé u ðom krušket, ke »kam vasjét nga mema, ke kur te běnem nuse, te hij ne kejó džamia te falem«, edé atá do me len te hij mbernda ne džami vetem; è po ke ne ūeri, ke te veje me repará ne džami è te jeté mbernda, è kur te hij u, t i jap ūobat e mia atit, è t i veš, è te veňe ai per nuse, edé neve aštú kemi vakt è ikim. Edé e lan fjalen ke te kðenej ajó ſtamia. Vate djali ne Aráp Uzençia edé i ða, ke »keštú keštú iſte puna.« I ðote Aráp Uzençia, ke »ku t e gjim neve até ūeri?« Ðote djali i velá i te ſtate velézret, ke »vete u edé apofasis kokem time; ne ſpetofša dot, ſpetova; nuku ſpetova, le te pesoj.« Aštú vate djali edé hiri ne džami, edé vate